

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4CdoNO/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	1425206486
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1425206486.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne I. D., narodenej XX. E. XXXX, O. H. C., Š. XXX/XX, zastúpenej advokátom Mgr. Jiřím Kučerom, Bratislava, Záhradnícka 51, proti žalovanému O.. H. G., narodenému XX. I. XXXX, T., T. XX, zastúpenému Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, Bratislava, Bottova 2A, IČO: 36 861 391, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 54C/48/2025 a o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. októbra 2025 sp. zn. 15Co/130/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 12. augusta 2025, č. k. 54C/48/2025 - 24 uložil žalovanému povinnosť, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov nepribližoval k žalobkyni, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v priestupkovom konaní, v trestnom konaní alebo inom súdnom konaní, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch (I.), uložil žalovanému povinnosť zákazu kontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami (II.), žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté to právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (III.) a žalovaného poučil, že má možnosť podať proti žalobkyni žalobu vo veci samej, ktorá sa môže týkať nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia (IV.). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. g), h), § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“) a vecne tým, že na základe tvrdených skutočností žalobkyňou, ako aj z predložených listinných dôkazov, mal za dostatočne osvedčené, že duševná, ako aj telesná integrita žalobkyne, je zo strany žalovaného ohrozená. Z predložených listinných dôkazov, ako aj tvrdení žalobkyne, mal za dostatočne osvedčené, že žalovaný opakovane kontaktuje žalobkyňu, či už prostredníctvom krátkych textových správ (SMS správa zo 6. marca 2025, kedy žiadal od žalobkyne

vrátiť knihu Krstný otec, pričom zároveň uvádzal, že sa jej pokúšal volať a písať, ale bezúspešne - pravdepodobne si ho mala zablokovat'; zároveň uvádzal, že ju predchádzajúci deň čakal pred budovou súdu, keď videl, že tam parkuje ... odišiel smutný, keď videl jej premenu tváre z milého výrazu na tvrdý a nenávisťný výraz; na uvedené žalobkyňa reagovala tak, že mu oznámila 8. marca 2025, že mu knihu vrátila domov a nemá ju viac kontaktovať a obťažovať), ako aj osobne, ako to vyplýva zo záznamu o podaní oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu z 1. apríla 2025, resp. z trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania z 10. júla 2025. Ohrozenie telesnej integrity súd prvej inštancie vyvodil z trestného oznámenia žalobkyne podaného 10. júla 2025, z ktorého okrem iných skutočností vyplýva aj to, že po tom, ako žalobkyňa nastúpila do motorového vozidla žalovaného v domnienke, že žalovaný sa s ňou chce iba rozprávať a jej zámeru ukončiť „stalking“ aktivity žalovaného k jej osobe, tento ju odviezol do poľa v blízkosti veľkoobchodu s potravinami Metro v Ivanke pri Dunaji, kde ju mal fyzicky napadnúť, trhať vlasy, udierať ju do oblasti hlavy za použitia vulgarizmov. V dôsledku tohto konania mala žalobkyňa povrchové poranenia vlasatej časti hlavy, ako aj podliatiny na tele a v oblasti hlavy. Ohrozenie duševnej integrity vyplýva z ďalších tvrdení žalobkyne, kedy žalovaný neustále kontaktuje žalobkyňu SMS správami, dátovými správami, vyhráža sa jej okrem iného aj tým, že pokiaľ sa s ním nebude stretávať a komunikovať s ním, bude kontaktovať jej rodinu, jej manžela, maloletého syna s nepravdivými informáciami o mimomanželskom pomere, zničí jej rodinu a manželstvo. Žalovaný napriek nesúhlasu žalobkyne s týmto nežiaducim kontaktom neprestal a žalobkyňa sa tak bola nútená obrátiť na orgány činné v trestnom konaní. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že navrhovateľka neodkladného opatrenia sa svojím návrhom domáhala, aby zakázal žalovanému približovať sa na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov k žalobkyňi, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom, trestnom alebo priestupkovom konaní, v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch; ako aj kontaktovať ju písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Vychádzajúc z vyššie osvedčených skutočností, ktoré evokujú zjavne neprimeraný záujem žalovaného o žalobkyňu so zjavnou absenciou interakcie zo strany žalobkyne, súd vyhovel návrhu žalobkyne.

1.1. Napriek skutočnosti, že vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia akcentoval, že pri svojom rozhodovaní vychádzal výlučne z tvrdení žalobkyne a ňou predložených listinných dôkazov, ktoré nie všetky možno považovať za prostriedky, resp. dôkazy osvedčujúce tvrdenia žalobkyne. Napríklad predložený anonymný list, priložené fotografie žalobkyne bez bližšieho označenia miesta a času ich vyhotovenia, ako ani opakujúce sa telefónne číslo, z ktorého bola odoslaná aj správa o možných informáciách ohľadne žalobkyne, nie je možné jednoznačne stotožniť s osobou žalovaného. Uvedené bude pravdepodobne riešené v trestnom konaní, pokiaľ orgány činné v trestnom konaní dospejú k záveru, že na základe žalobkyňou predložených oznámení vznesú žalovanému obvinenie. Pokiaľ však nariadením neodkladného opatrenia vzniknú na strane žalovaného akékoľvek nároky (na náhradu škody, na navrátenie do pôvodného stavu), súd prvej inštancie vo výrokovej časti rozhodnutia žalovaného poučil, že má možnosť podať voči žalobkyňi žalobu vo veci samej. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného uznesením z 24. októbra 2025 sp. zn. 15Co/130/2025 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (I.), žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal (II.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (III.).

2.1. Po posúdení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v spojení s obsahom tvrdení žalobkyne, odvolací súd dospel k záveru, že okolnosti prejednávanej veci neodôvodňujú jednoznačný záver o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia s tým, že súd prvej inštancie žalobkyňou požadovanému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel zrejme z dôvodu opatrnosti a prevencie. Jednoznačný záver nie je daný z dôvodu, že ani z tvrdení žalobkyne (a už vôbec nie z predložených dôkazov) nemožno ustáliť, žeby žalovaný žalobkyňu „neustále“ prenasledoval a obťažoval (a to ani neprimeranou komunikáciou adresovanou nielen jej ale aj jej rodine), prípadne ohrozoval jej bezpečnosť. Žalovaný opísal anabázu ich vzájomného vzťahu podrobnejšie ako žalobkyňa, ktorá dôvernosť ich vzťahu nepoprela a ich opis udalostí je v podstatnom totožný. Zhodným a nesporným je

tvrdenie, že v presne nezistený čas došlo k ochladeniu vzájomnej náklonnosti strán sporu s tým, že úlohou súdu nebolo zistiť z akých dôvodov, ani z iniciatívy ktorého partnera, resp. čo ktorého partnera motivovalo. V čase vydania napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, teda v čase rozhodnom pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení (14. júla 2025) bolo zrejmé, že medzi stranami sporu už nejestvoval žiaden kontakt. Žalovaný síce priznal, že od dátumu ich rozchodu (ktorý datuje dňom 27. januára 2025 a ktorý žalobkyňa nerozporovala) ju kontaktoval ešte 4-krát (2 maily a 2 správy), na ktoré pokusy o komunikáciu však už žalobkyňa nereagovala, pričom posledným pokusom o kontakt podľa tvrdenia žalovaného uvedeného v odvolaní je jeho správa cez aplikáciu WhatsApp zo dňa 16. júla 2025. Odvolací súd konštatoval, že je síce pravdou, že ak žalovaný považoval ich vzťah za ukončený už koncom januára 2025, sú okolnosti ich stretnutí dňa 5. marca 2025 a 1. apríla 2025, o ktoré žalobkyňa aj opiera svoju obavu, prinajmenšom otáznе. Žalovaný vo svojom popise daných stretnutí nepoprel, že obe stretnutia inicioval on a v oboch prípadoch bol žalobkyňou odmietnutý s tým, že následné okolnosti stretnutia dňa 1. apríla 2025 v priestoroch Akadémie PZ sú predmetom priestupkového konania (priestupok proti občianskemu spolunažívaniu). Odvolací súd má však za to, že telesná alebo duševná integrita žalobkyne nebola a s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou ani v budúcnosti nebude zo strany žalovaného ohrozená a pokusy o opätovné nadviazanie pomeru so žalobkyňou možno žalovanému pričítať najmä nekonzistentnosti a „búrlivému“ priebehu ich vzťahu. Podľa názoru odvolacieho súdu je možné uveriť opakovanému vyhláseniu žalovaného, že najneskôr po podaní návrhu na nariadenie tohto neodkladného opatrenia žalobkyňou, resp. po začatí priestupkového konania, už žalovaný skutočne nemá potrebu kontaktu so žalobkyňou a ich vzťah pokladá za reálne ukončený. Nakoľko nebolo preukázané, že žalovaný sa voči žalobkyňi dopustil akéhokoľvek (verbálneho ani fyzického) násillia, nejestvujú (a ani v čase vydania napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie nejestvovali) tak závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozená telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť žalobkyne. Žalobkyňa sa predloženými dôkazmi nepodarilo osvedčiť a ani preukázať, že by sa žalovaný voči nej dopustil/dopúšťal akejkoľvek formy násillia, a preto je potrebné jej poskytnúť okamžitú súdnu ochranu. V neposlednom rade je ochrana žalobkyne vyplývajúca z nariadeného opatrenia otáznа aj v súvislosti s proklamovaným, avšak nepreukázaným obťažovaním jej rodinných príslušníkov. V tejto súvislosti je možné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňou predložené listinné dôkazy nie je možné považovať za prostriedky, resp. dôkazy osvedčujúce tvrdenia žalobkyne, keď napríklad anonymný list, fotografie žalobkyne, či opakujúce sa telefónne číslo odosielateľa správ nie je možné jednoznačne stotožniť s osobou žalovaného. Odvolací súd dodal, že ani záznam z kamerového systému nie je takýmto dôkazom, a to ani za predpokladu jeho úspešného prehratia pred súdom prvej inštancie. O náhrade trov prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a ods. 2 CSP.

3. Proti výroku I. a III. uznesenia odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP (súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces) a § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP.

3.1. Dovolateľka v kontexte namietaného nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu podľa § 420 písm. f) CSP uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodu, že odvolací súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s podstatnou časťou argumentácie žalobkyne podporenou listinnými dôkazmi a obrazovo - zvukovými záznamami, čím bolo porušené jej právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Podľa názoru dovolateľky sú závery odvolacieho súdu v napadnutom rozhodnutí v priamom rozpore s vykonaným dokazovaním. Odvolací súd bez akejkoľvek verifikácie prisvedčil ničím nepodloženým tvrdeniam žalovaného. Dovolateľka namietla, že z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel k záveru, že telesná a duševná integrita žalobkyne nebola a ani v budúcnosti nebude ohrozená zo strany žalovaného, čo označila za nepreskúmateľné a arbitrárne. Žalobkyňa zároveň uviedla, že v danej veci je súčasne vedené trestné konanie.

4. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu

spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

13. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

14. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). So zreteľom na to pristúpil aj v danom prípade k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľky, že procesne nesprávnym postupom súdov bolo zasiahnuté do jej práva na spravodlivý proces.

15. Dovolateľka prípustnosť dovolania naviazala v celosti na námietku nepreskúmateľnosti, kedy tvrdila, že odvolací súd bez ďalšieho prezumoval, že telesná a duševná integrita žalobkyne nebola a pravdepodobne ani v budúcnosti nebude zo strany žalovaného ohrozená a to v rozpore s ňou predloženými dôkazmi. Uviedla, že porušenie jej práva na spravodlivý proces a na riadne odôvodnenie rozhodnutia vzhľadom na absurdnej konštatácii odvolacieho súdu, že ani kamerový záznam by nebol dôkazom osvedčujúcim tvrdenia žalobkyne, pričom tento bol riadne prehratý aj na úrovni orgánov činných v trestnom konaní. Podľa názoru žalobkyne odvolací súd bezbreho prisvedčil tvrdeniam žalovaného, čím porušil jej právo na spravodlivý proces. Z uvedeného dovolaciemu súdu vyplýva, že žalobkyňa namieta vady zmätočnosti, resp. nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu podľa § 420 písm. f) CSP, pričom z uvedeného, okrem úvodnej zmienky § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP, žiadnym spôsobom nevyplývajú námietky subsumovateľné pod dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP. Dovolací súd preto prípustnosť a dôvodnosť dovolania žalobkyne, vzhľadom na predmetné námietky nepreskúmateľnosti rozhodnutia, posudzoval z hľadiska naplnenia dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP, teda že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Dovolací súd preskúmal dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že toto spĺňa náležitosti odôvodnenia rozhodnutia (§ 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP), a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné či nedostatočne odôvodnené. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Argumentácia odvolacieho

súdu je koherentná a jeho rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené, aj závery, ku ktorým na ich základe dospel, sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé, že tento nespochybnil žalobkyňou tvrdené skutočnosti, že žalovaný žalobkyňu kontaktoval (2 maily a 2 správy) a že inicioval stretnutia v dňoch 5. marca 2025 a 1. apríla 2025 a rovnako tak nebolo odvolacím súdom spochybnené riešenie stretnutia dňa 1. apríla 2025 v priestupkovom konaní, prípadne vedenie trestnoprávneho konania. Z rozhodnutia odvolacieho súdu však jednoznačne vyplýva, že nedôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia bola vyvedená z nízkej intenzity pokusov o stretnutie a kontaktovanie (2 maily, 2 správy, 2 pokusy o stretnutie) a súčasne z absencie agresie zo strany žalovaného voči žalobkyni. Zároveň je z rozhodnutia odvolacieho súdu zrejmé, že tento nepovažoval za preukázané ani obťažovanie rodinných príslušníkov žalobkyne, kedy predložené dôkazy bez pochybností nebolo možné spojiť s osobou žalovaného. Nie je možné označiť za nepreskúmateľné, či arbitrárne, pokiaľ odvolací súd nevzhladol dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že v konaní preukázaná intenzita pokusov o stretnutie v spornom období nedosiahla úroveň, ktorá by odôvodnila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia tak, ako požaduje dovolateľka, pričom tento dôvod nenariadenia neodkladného opatrenia je z rozhodnutia odvolacieho súdu zrejmý. Dovolací súd sa vzhľadom na uvedené stotožnil s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktoré v danom smere považoval súčasne za dostatočne obsahovo rozsiahle a na dostatočnej kvalitatívnej úrovni, kedy v obsahu rozhodnutia odvolacieho súdu boli dané odpovede na podstatné otázky, ktorých zodpovedanie bolo potrebné pre posúdenie dôvodnosti rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia, teda či bola v danej veci preukázaná potreba bezodkladne upraviť pomery medzi sporovými stranami. Zároveň však dovolací súd dáva do pozornosti, že je nevyhnutné oddeliť posúdenie okolností veci z hľadiska nariadenia neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní a vedenie priestupkového, resp. trestného konania, kde sú okolnosti veci predmetom nie len občianskoprávneho dokazovania, ale aj trestnoprávneho vyšetrovania. Posúdenie okolností veci z hľadiska nariadenia neodkladného opatrenia neprezumuje rozhodnutie v priestupkovom, či v trestnom konaní.

17. Dovolateľka v obsahu dovolania označila bez bližšieho ozrejmenia aj dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP, pričom označila rozhodnutia najvyššieho súdu. Avšak z kontextu dovolania, kedy dovolateľka tvrdila zmatečnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom označené rozhodnutia najvyššieho súdu sa týkajú práva na riadne a presvedčivé zdôvodnenie súdneho rozhodnutia, vyplýva, že dovolateľka mienila aj označeným dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 CSP podporiť jej dovoláciu námietku nedostatočnosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu tak, ako tvrdila aj v kontexte dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP, teda definovala procesné pochybenie odvolacieho súdu. Preto dovolací súd dospel k záveru, že v obsahu dovolania nedošlo k naplneniu predpokladov a podmienok dovolacieho prieskumu podľa § 421 CSP v spojení s § 432 CSP, preto sa dovolací súd samostatne a bližšie nezaoberal označeným dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 CSP, ktorý posúdil ako neodôvodnený prípustnými dovolacími dôvodmi zakladajúc povinnosť odmietnutia dovolania v tejto časti podľa § 447 písm. f) CSP.

18. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne odôvodnené § 420 písm. f) CSP odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP), avšak pre úplnosť veci dovolací súd poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod R 72/2018, s tým, že napriek v zásade vzniknutému nároku žalovaného na náhradu trov dovolacieho konania podľa § 255 ods. 1 CSP mu tieto dovolací súd nepriznal z dôvodu, že mu žiadne nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.